

tidig med at vi foreslaar, at Statstilskuddet til Hjelpekasserne i Almindelighed skal forhøjes fra 250,000 Kr. til 500,000 Kr., foreslaaet, at indtil Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd gennemføres, forhøjes Statstilskuddet til Hjelpekasserne yderligere med 400,000 Kr. Dette forrykker aldeles ikke den højtærede Regerings Finansdispositioner med Hensyn til det Finanslovsforslag, der ligger her i Tinget i Øjeblikket, thi den højtærede Finansminister er jo, da han affattede Finanslovsforslaget, gaaet ud fra, at Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd vilde blive gennemført i denne Rigsdagssamling, og har derfor som Udgift til dette Formaal opført en Post paa 700,000 Kr. Der kan altsaa efter min Anskuelse ikke fra Ministeriets Side rejses nogen berettiget Indvending mod dette Ændringsforslag. At der er Trang til, at det bliver vedtaget, turde være hævet over enhver Tvivl.

Da Mindretallet imidlertid under Udvalgsarbejdet har søgt at faa det bedst mulige ud af denne Sag, har vi ikke villet undlade subsidiært at tiltræde et af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Moltesen) stillet Ændringsforslag, ifølge hvilket denne Lovs Ikrafttræden gøres afhængig af, hvorvidt Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd gennemføres i denne Rigsdagssamling. Det Ændringsforslag, som de to ærede Medlemmer har stillet, lyder saaledes: „Som ny sidste Paragraf sættes: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd.““ Skulde vore Ændringsforslag under Nr. 10 og 11 blive forkastede, hvad vi ikke haaber, vil vi subsidiært tiltræde det af de to ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag. Jeg vil meget indtrængende bede Tinget om at følge det Mindretal, jeg tilhører, og subsidiært disse to ærede Medlemmer, idet jeg mener, at man derved dog vil opnaa et Fremskridt i Sammenligning med, hvad Vedtagelsen af Lovforslaget i Udvalgsflertallets Affattelse vilde betyde.

Under Sagens Behandling i Udvalget har der fra en Delegation for samtlige Hjelpekassers Bestyrelser været rettet Henvendelse til Rigsdagen om at give Loven en Affattelse i Overensstemmelse med den paa Fredericia-Mødet vedtagne Udtalelse. Vi har i Udvalget modtaget en Deputation, der kom til os netop for ind-

trængende at bede os ikke gennemføre andet Stykke af Lovforslagets § 4, der bestemmer, at der ikke kan tiltaas en Person Understøttelse af Hjelpekassen, naar han i 18 Maanedes af Hjelpekassen har modtaget i alt 180 Kr. Deputationens Ordfører, Pastor Christensen fra Harlev, udtalte, at der ingen Grund var til at sætte nogen Grænse her, for, sagde han, Grænsen sættes af sig selv under det praktiske Arbejde. Det Mindretal, jeg tilhører, er fuldstændig enig heri. Han udtalte, at Gennemførelsen af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det var forelagt, vilde betyde et Tab for Hjelpekassebestyrelsernes Virksomhed, som man fra den Side ikke kunde tie stille til. Det blev, i Tilslutning til de Ændringsforslag, som det Mindretal, jeg tilhører, har stillet, stærkt understreget, at Statens Bidrag mindst skulde være en Trediedel af Kommunernes Bidrag, og det blev i Tilslutning til, hvad jeg her har anført dels nu, dels ved Sagens første Behandling, fremhævet, at de faste Understøttelser ofte gaar netop til vanføre og Arbejdsinvalidere, tuberkulose og Familier, hvis Forsørgere paa Grund af Tuberkulose enten ved Ophold paa Sanatorium eller efter at være kommet hjem ikke har genvundet deres Helbred fuldt ud og ikke er i Stand til at opretholde deres Hjem økonomisk set. Vi føler os derfor i god Overensstemmelse med de Mænd og Kvinder, der paa god og tilfredsstillende Maade nu i en Aarrække har virket indenfor vore Hjelpekasser, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at dette Tings Flertal derfor vil finde det naturligt, at man indenfor Udvalget har bestræbt sig for at imødekomme de Ønsker, der er fremsatte fra den Side. Jeg tillader mig at opfordre Tinget til at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

P. Munch: Hvis det Lovforslag, vi i Dag behandler, vedtages i den Skikkelse, som det vil faa, hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil det være et Lovforslag, hvorom der ikke kan siges meget godt og heller ikke saa særdeles meget ondt. Det vil være et Lovforslag med nogle smaa Fremskridt hist og her og med nogle enkelte Tilbageskridt. Men for det væsentligste af disse Tilbageskridts Vedkommende ledsages det af Bestemmelser, der ligesom indeholder et „Om Forladelse“ og i ikke helt ringe Grad indskrænker Betydningen af vedkommende Tilbageskridt. Fra vor Side har vi ønsket,